Eventyret om musen, fuglen og medisterpølsen

Der var en gang en mus, en fugl og en medisterpølse, som var blevet enige om at flytte sammen og føre fælles husholdning. I mange år levede de fredeligt og lykkeligt sammen og samlede sig efterhånden en stor formue. Fuglen fløj hver dag ud i skoven for at hente brænde, musen hentede vand, gjorde ild på og dækkede bord, og medisterpølsen lavede mad.

Men den som har gult hår vil også have det kruset. En dag mødte fuglen en anden fugl ude i skoven og fortalte den om, hvor udmærket den havde det. Den anden fugl kaldte den en stakkels tosse, der måtte arbejde strengt, mens de to andre havde deres gode dage. For når musen havde hentet vand og gjort ild på, gik den ind i sit lille værelse og sad der i ro og mag, til den skulle dække bord. Pølsen blev ude hos sine gryder og passede på, at maden ikke kogte over, og ved middagstid snoede den sig et par gange gennem grøden eller grønkålen, så var det færdigt. Når fuglen kom hjem med sit brænde, satte de sig til at spise og så sov de i et træk til den lyse morgen. Det var et herligt liv.

Det lykkedes den at sætte ondt blod i fuglen, så den næste dag ville den ikke flyve ud og hente brænde. Den havde længe nok været karl, sagde den, og havde været til nar for de andre. Nu skulle de en gang prøve på at bytte om. Musen og medisterpølsen var ikke meget for det, men fuglen fik alligevel sin vilje sat igennem. De trak lod, og det blev nu sådan, at medisterpølsen skulle hente brænde, musen lave mad og fuglen hente vand.

Nu skal I bare høre, hvordan det gik. Medisterpølsen gik ud i skoven, fuglen gjorde ild på og musen satte gryden over, og de ventede nu bare på, at pølsen skulle komme hjem med brændet. Men der kom ingen pølse, og til sidst fløj fuglen ud for at se efter den. Ikke ret langt borte mødte den en hund, der var i færd med at æde den stakkels pølse. Fuglen gjorde den mange bebrejdelser, men hunden svarede, at pølsen havde haft falsk pas og derfor havde forbrudt sit liv.

Fuglen tog bedrøvet brændet og fløj hjem og fortalte, hvad der var sket. Musen blev også meget ked af det, men de blev enige om, at de to nu ville se at klare sig, så godt de kunne, og holde trolig sammen. Fuglen dækkede bordet og musen tog fat på maden. Før den bar det ind, ville den gøre ligesom pølsen og sno sig igennem grøden, men den var næppe begyndt, før den dumpede helt ned i gryden, og der døde den.

Da fuglen kom ud i køkkenet, var der ingen mus. Den blev forskrækket og gav sig til at kalde på den og søgte i alle kroge, men den fandt ingen. Mens den rendte forfjamsket rundt derude, kom den til at stikke ild i brændet. Den skyndte sig ud til brønden for at hente vand til at slukke ilden med, men den tog sig ikke i agt, men tabte spanden derned og faldt selv bagefter og druknede.

* * *